

комунікативну компетенцію, яка може стати причиною комунікативних невдач або культурного шоку в спілкуванні» [1].

Явище міжкультурної комунікації, у якій через мовлення взаємодіють культури і мови, базується на типах людської поведінки. При взаємодії культур можуть виникати випадкові ненавмисні збої у процесі комунікації і конфлікти, спричинені відмінностями вербальних і невербальних кодів у носіїв різних культур. Важливим в міжкультурній комунікації є тлумачення такого явища як національний мовленнєвий етикет. Адже етикет мовленнєвого спілкування є спілкуванням, що відбувається у відповідності із соціальними, культурними й історично сформованими нормами у різних ситуаціях людської взаємодії [3].

Таким чином, культурне розмаїття спонукає кожну особистість до конструктивної взаємодії, до розвитку знань про культури звичаї, традиції, етнічні особливості, що його оточують, до формування позитивного ставлення до представників інших народностей. Одним із головних завдань сучасної освіти є виховання особистості, яка буде здатною пізнавати й творити культуру шляхом діалогічного спілкування, що вимагає від усіх учасників педагогічного процесу високого рівня комунікативної культури, розвинутих навичок спілкування, комунікативної компетентності. Що є можливим за умови правильно організованого міжкультурного діалогу, який несе важливу розвивальну роль для сучасного суспільства та освіти людини. Справжній міжкультурний діалог дає змогу виявити спільні ціннісні установки, світогляд, традиції та позиції і дозволяє сприяти збільшенню простору справедливості й зменшенню нерівності, а також утвердженню ідеалів терпимості, солідарності та взаєморозуміння між всіма цивілізаціями, народами та культурами.

Список використаних джерел

1. Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики / Ф.С. Бацевич. – К.: Академія, 2016. – 343 с.
2. Манакін В.М. Мова і міжкультурна комунікація / В.М Манакін. – Київ: ЦУЛ, 2015. – 288 с.
3. М'язова І. Ю. Особливості тлумачення поняття «міжкультурна комунікація» / І. Ю. М'язова // Філософські проблеми гуманітарних наук. – 2018. – № 8. – С. 108–113.

**Natalia LYSENKO,
Olha LYTVYENKO**

ЗАСТОСУВАННЯ ТЕСТІВ ДЛЯ ДИСТАНЦІЙНОЇ ПІДТРИМКИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

У сучасному світі інформаційних технологій застосовуються такі методи навчання, як адаптивне навчання, віртуальний клас, відкриті онлайн-курси, синхронне й асинхронне навчання, змішане навчання, обернене навчання, самостійно скероване навчання, «хмарне» та мобільне навчання, що значно розширює можливості вивчення мови й позааудиторно, а також ігрофікація (гейміфікація), адже немає сумнівів, що найкраще нові знання засвоюються саме під час гри [1].

Самостійна робота студентів становить велику частку під час вивчення української мови як іноземної. У сучасних умовах, коли навчання в закладах освіти проводиться за змішаною формою, із залученням елементів дистанційного навчання, особливо великого значення набуває застосування новітніх методів як викладання, так і перевірки засвоєних знань і навичок.

Тести є обов'язковим елементом у дистанційних курсах. Ця форма завдання дозволяє організувати перевірку засвоєння студентами певної теми, а також здійснювати самоконтроль, який є первинною формою контролю знань студентів [2: 30].

Національний фармацевтичний університет має сайт дистанційного навчання www.pharmel, де на платформі Moodle для викладачів-розробників дистанційних курсів доступні такі типи тестів, як «встановлення відповідності», «вибір пропущених слів», «обчислювана відповідь», «стисла відповідь», «правильно/неправильно», «складена відповідь», «множинний вибір», «множинний обчислювальний вибір», «встановлення відповідностей», «переміщення тексту», «переміщення маркерів», «переміщення зображення», «проста обчислювальна відповідь», «числова відповідь», «есе» тощо. Однак не всі з перелічених тестів доцільно використовувати при вивченні саме мовної дисципліни. Зазвичай ми обираємо 10 типів. Уважаємо, що для групи в 10 осіб (стандартна група іноземних студентів) достатньо створити 30 питань (3 варіанти однотипних тестів для «переміщення» й можливості встановлення режиму «випадкове питання»).

Відповідно до програми I семестру іноземні студенти, які навчаються українською, опановують такі лексичні теми: «Знайомство», «Люди і речі навколо нас», «Моя сім'я», «Кольори», «Погода. Пори року. Місяці», «Людина. Частина тіла», «Людина. Зовнішність», «Одяг», «Їжа», «Професії», «Продукти та страви», «У супермаркеті», «У кав'ярні».

Для перевірки рівня засвоєння лексичного мінімуму нами пропонується застосовувати тип тесту «переміщення зображення». Він допоможе перевірити, чи співвідносяться у свідомості студента зображення відповідних предметів/реалій і вивчені слова. Для студентів з англійською мовою навчання також можна використати тест «встановлення відповідностей», що фактично перевіряє навички перекладу. За допомогою тесту «переміщення тексту» легко перевірити навички побудови синтаксичних конструкцій.

У тесті типу вкладені відповіді (пропущені слова) створюється вбудований множинний вибір (текст з пропущеними словами). Питання такого типу чудово підійдуть для перевірки засвоєння відмінків іменних частин мови чи дієслівних форм тощо.

Питання типу есе доцільно запропонувати студентам, чий рівень опанування мови відповідає А2 і вищий. На цьому етапі уже можна вимагати самостійне введення відповіді з декількох простих речень. Недоліком є те, що відповіді оцінюються викладачами вручну, а студент не бачить оцінки одразу після проходження тесту.

Тест «коротка відповідь» вимагає від студента дати відповідь одним або кількома словами (фразою або реченням), які оцінюються шляхом порівняння з відповідними зразками, які можуть містити символи підстановки.

Дуже популярним типом тестів є множинний вибір. Студент повинен вибирати одну або декілька відповідей з наданого списку. Уважаємо, що за умови роботи саме з контингентом іноземних студентів, формулювання запитань повинно бути гранично простим та однотипним для тестів одного виду в межах одного тестового пакету.

Правильно/Неправильно – це проста форма питання з двома варіантами вибору: «Правильно» або «Неправильно». Зазвичай це примітивні твердження (хибні чи правильні). Наприклад, «Шафа – це істота», «Ходив – дієслово минулого часу».

Безперечно, студентів, які лише починають вивчати мову, варто заохотити до опанування нової лексики, запропонувавши, скажімо, такі типи тестів, як «пересунути текст», «пересунути зображення».

До питань можна також додавати аудіофайли для формування бази завдань для аудіювання.

Викладачу-тьютору, який створює або завантажує готові тести до курсу, розробленого на платформі Moodle, варто попередньо подбати про створення категорій. Це дозволить сформувати пакети підсумкових тестів. Наприклад, до них можна включити по 3 випадковим чином вибраних питання з усіх вивчених тем (категорій).

Таким чином, використання новітніх технічних, інформаційних та педагогічних методик у викладанні української мови як іноземної значно сприятиме не лише якості сучасної освіти, але й популяризації української мови в загальноєвропейському та світовому масштабі.

Отже, система тестів на платформі Moodle надає широкі можливості як для мотивації студентів до опанування лексики і граматики іноземної мови, так і для перевірки рівня отриманих знань. Усі типи вищезазначених тестів можна використовувати не лише для перевірки, а також і як тренажери.

Список використаної літератури

1. 14 technology concepts each teacher should know about. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.educatorstechnology.com/2013/03/14-technology-concepts-every-teacher.html>
2. Навчально-методичний посібник для викладачів щодо організації дистанційної форми навчання з перепідготовки та підвищення кваліфікації / Ісаєнко В.М., Кашина Г.С., Ніколаєв К.Д., Павлюченко Л.С. Київ : Видавництво НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2014. 100 с.

Natalia LOTOTSKA

QUANTITATIVE APPROACH TO AUTHOR'S IDIOSTYLE STUDY (BASED ON ROMAN IVANYCHUK'S TEXTS)

Quantitative analysis is used to study idiosyle to avoid methodological mistakes frequently caused by researcher's subjectivity to give examples for a suggested hypothesis. Attention is commonly focused on high-frequency vocabulary (M. Muhin) or low-frequency vocabulary (Yu. Pavlov, Ye. Tihomirova, T. Demydova).

Text quantitative characteristics allow to objectively determine the qualitative features of a writer's idiosyle. It is known that between the qualitative and quantitative features of language structure an internal interdependence is observed, which determines the subordination of frequency of language units in speech to certain statistical patterns.

The aim of the research is to establish a set of parameters at each language level and to make a comparative analysis of the quantitative idiosyle characteristics of R. Ivanychuk's texts with Soviet and modern Ukrainian writers' texts.